Пролетарыі ўсіх краін, еднайцеся!

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

Совецкая Беларусь

ОРГАН ЦК КП(б) БЕЛАРУСІ, СОЎНАРКОМА І ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

№ 19 (7580) | Пятніца, 11 лютага 1944 г. | Цана 20 к.

СЕННЯ У НУМАРЫ:

Навесці парадак у калгасным землекарыстанні

Толькі партыя Леніна—Сталіна, Совецкая ўлада поўнасцю вырашылі пытанне, аб якім стагоддзямі марыла сялянства, — пытанне аб зямлі.

Партыя і Совецкая ўлада паказалі шлях селяніну, як выбіцца з той цемры і жабрацтва, у якім ён знаходзіўся да Вялікай Кастрычніцкай социялістычнай рэволюцыі. Перабудоўваючы сельскую гаспадарку на социялістычны лад, калгаснае сялянства з рук совецкай улады атрымала зямлю на вечнае карыстанне.

Збылася векавая мара сялянства. Яно стала сапраўдным гаспадаром сваёй зямлі—асновы багацця, асновы шчаслівага жыцця.

Нямецка-фашысцкія захопнікі, якім удалося часова акупіраваць нашу тэрыторыю, сталі знішчаць, руйнаваць створаныя нашым сялянствам калгасы. Яны імкнуліся павярнуць калясо гісторыі назад, да сярэдневякоўя, адабраць ад нашага сялянства зямлю, насадзіць нямецкіх памешчыкаў. Маўклівага раба, рабочую жывёлу—вось каго хацелі зрабіць нямецкія рабаўнікі з совецкіх калгаснікаў і калгасніц.

Пад ударамі Чырвонай Арміі ўсё далей і далей на захад адкатваецца нямецка-фашысцкая погань з нашай зямлі. І як толькі воіны Чырвонай Арміі сталі вызваляць беларускую зямлю, яе гарады і вёскі, калгаснае сялянства ўзялося за адраджэнне, поўнае аднаўленне калектыўнай гаспадаркі.

Вялікую шкоду нанёс вораг калгасам.

І зараз, у перыяд арганізацыйнага замацавання аднаўляемых калгасаў, першачарговым і асноўным пытаннем павінна быць устанаўленне міжкалгасных межаў, навядзенне поўнага парадку ў землекарыстанні кожнага калгаса.

Справа заключаецца ў тым, каб зараз устанавіць, на аснове раней прадугледжанага статутам сельскагаспадарчай арцелі, прысядзібныя ўчасткі калгаснікаў, адмежаваць іх ад агульнага масіва зямлі калгаса і строга прытрымлівацца таго, каб калгасная зямля, якая перадана калгасу на вечнае карыстанне актам, была непарушная і выкарыстоўвалася па-калгаснаму, па-гаспадарску.

Патрэбна ў кожным калгасе неадкладна аднавіць зямельнашнуравыя кнігі па ўліку аграмаджаных і прысядзібных зямель калгасаў, аднавіць дзяржаўныя акты на вечнае карыстанне зямлёй, адным словам, навесці ўзорны парадак ва ўсёй зямельнай гаспадарцы кожнага калгаса.

Навядзенне поўнага парадку ў калгасным землекарыстанні — справа найвялікшай палітычнай і гаспадарчай важнасці. Ад дасканалага ўліку зямлі залежыць правільнае яе выкарыстанне, выкананне пасеўных планаў, правільнае размеркаванне яе пад яравыя культуры і чаргаванне культур. Калгасны ўлік зямель і гаспадарскае іх выкарыстанне—гэта аснова развіцця ўсёй калгаснай гаспадаркі.

Вось чаму партыйныя, совецкія і зямельныя арганізацыі, не трацячы ні аднаго дня, павінны дапамагаць калгасам як найхутчэй, дасканала ўстанавіць міжкалгасныя межы, навесці ўзорны парадак у калгасным землекарыстанні. Гэта баявая задача дня.

Брацкая дапамога

Калектывы Пермскай і Разана-Уральскай чыгунак узялі шэфства і практычна дапамагаюць аднаўляць Беларускую чыгунку.

На-днях разана-уральскія шэфы прыслалі 14 вагонаў абсталявання, інструментаў і прадуктаў харчавання. У сваім пісьме беларускія чыгуначнікі дзякуюць шэфам за брацкую дапамогу і абавязуюцца хутчэй аднавіць гаспадарку, палепшыць эксплаатацыйную работу, эфектыўна выкарыстаць прысланае абсталяванне.

НАСУСТРАЧ СЛАЎНАЙ ГАДАВІНЕ

Гутаркі аб Чырвонай Арміі

Вялікую масава-агітацыйную работу праводзяць агіткалектывы, створаныя Нова-Беліцкім райкомам партыі. Усяго па гораду створаны 23 гурткі, якія ахопліваюць 485 слухачоў. У гуртках вывучаюць кнігу таварыша Сталіна «Аб Вялікай Айчыннай вайне Совецкага Саюза», вывучылі даклад таварыша Сталіна аб 26-й гадавіне Кастрычніка.

Зараз на прадпрыемствах і ва ўстановах агіткалектывы праводзяць вывучэнне рашэнняў X сесіі Вярхоўнага Совета СССР.

Пачалася вялікая масавая работа па падрыхтоўцы да 26-й гадавіны Чырвонай Арміі. Агітатары праводзяць гутаркі аб баявым шляху Чырвонай Арміі за 26 год, аб вялікай бітве пад Сталінградам. Гарадская бібліятэка арганізуе выстаўку кніг аб Чырвонай Арміі і яе палкаводцах. Рабочыя і служачыя рыхтуюць падарункі адважным абаронцам Радзімы.

Ад Совецкага Інформбюро

АПЕРАТЫЎНАЯ ЗВОДКА ЗА 10 ЛЮТАГА

На працягу 10 лютага на ЛУЖСКІМ напрамку нашы войскі, працягваючы наступленне, авалодалі насялёнымі пунктамі ЗАМОСЦЕ, ВЕТЧЫНЫ, ЗААЗЕР'Е, КРЭСЦЬЯНСКІ ТРУД, ТАЛМАЧОВА, ЖЭЛЬЦЫ, ПЛОСКАВА і чыгуначнай станцыяй ТАЛМАЧОВА.

На захад і на паўднёвы захад ад НОЎГАРАДА нашы войскі працягвалі весці наступальныя бай, у ходзе якіх занялі некалькі насялёных пунктаў.

На поўнач ад ЗВЕНІГАРОДКА і ШПОЛА нашы войскі працягвалі весці бai па знішчэнню акружанай групіроўкі праціўніка і, сціскаючы кальцо акружэння, авалодалі насялёнымі пунктамі ЯНАЎКА, НЕХВАРОШЧ, ЗАВАДОЎКА, НАБОКАЎ ХУТАР, СЯРЭДЗІН ЯР, ЯХНОЎ, МЛЕЕЎ, ГРУЗЬКА і чыгуначнымі станцыямі ВАЛЯВА, ЗАВАДОЎКА.

На захад ад АПОСТАЛАВА нашы войскі вялі наступальныя бai і занялі некалькі насялёных пунктаў.

На другіх участках фронта—разведка, артылерыйска-мінамётная перастрэлка і ў радзе пунктаў бai мясцовага значэння.

На працягу 9 лютага нашы войскі на ўсіх франтах падбілі і знішчылі 43 нямецкія танкі. У паветраных баях і агнём зянітнай артылерыі збіта 29 самалётаў праціўніка.

РЫХТУЮЦЦА ДА ПАЎСЯМЕСНАГА ВЫКАНАННЯ ДЗЯРЖАЎНАГА ГІМНА СССР

Па ініцыятыве Клімавіцкага райкома комсамола ў горадзе арганізаван харавы гурток, які вывучыў выкананне дзяржаўнага гімна СССР.

У раёне праходзіла настаўніцкая канферэнцыя. Удзельнікі харавога гуртка дапамаглі настаўнікам вывучыць гімн. Цяпер настаўнікі абавязаліся да дня паўсямеснага выканання гімна—15-га сакавіка—вывучыць яго ва ўсіх школах раёна. Такую-ж падрыхтоўку вядуць комсамольцы і моладзь Касцюковіцкага раёна.

ПАТРЫЯТЫЗМ СОВЕЦКІХ ЛЮДЗЕЙ

Працоўныя раёнаў Магілёўскай області, вызваленых ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў, з вялікім натхненнем падпісваюцца на Другую Дзяржаўную Ваенную Пазыку.

Калгаснікі Мсціслаўскага раёна набылі аблігацый пазыкі за наяўны разлік на суму больш 400.000 рублёў. Працоўныя вёсак Клімавіцкага раёна ўнеслі па падпісцы на пазыку наяўнымі 600.000 рублёў. Калгаснікі Касцюковіцкага раёна купілі аблігацый на суму 373.000 рублёў.

Падпіска паўсямесна ператвараецца ў дэманстрацыю сапраўднага совецкага патрыятызму, любві да радзімы. Чырвонаармейка-калгасніца сельгасарцелі «Перамога комунараў», Мсціслаўскага раёна, маці 5-ці дзяцей Семчанка Д. Е., купляючы аблігацыі пазыкі, сказала: —Няхай мой невялікі грашовы ўклад дапаможа нашай вызваліцельніцы —Чырвонай Арміі яшчэ мацней граміць фашыстаў.

Агульная сума падпіскі на Другую Дзяржаўную Ваенную Пазыку па вобласці складае па 4 лютага 7 мільёнаў 748 тысяч рублёў. Унесена наяўнымі 2 мільёны 788 тысяч рублёў. Падпіска працягваецца.

К. МАГІЛЕЎЧЫК,
начальнік Магілёўскага абласнога ўпраўлення ашчадкас.

ПА СОВЕЦКАМУ САЮЗУ

Сход будаўнікоў маскоўскага метро

Моссовет, МГК ВКП(б) і НКШЗ склікалі сход работнікаў Метрабуда, прысвечаны заканчэнню будаўніцтва трэцяй чаргі метрапалітэна. Калонны зал Дома Саюзаў запоўнілі будаўнікі, архітэктары, скульптары, інжынеры, дырэктары заводаў—тыя, хто ў цяжкіх умовах ваеннага часу ствараў велічныя збудаванні падземнай чыгункі сталіцы. Шумнымі апладысментамі сустрэлі сабраўшыяся таварышаў Л. М. Кагановіча, А. Н. Касыгіна, В. П. Проніна, Г. М. Папова, кіраўнікоў партыйных і комсамольскіх арганізацый сталіцы, стаханаўцаў метрабудаўнікоў, якія з'явіліся ў прэзідыуме.

Начальнік будаўніцтва метро тав. Самадураў паведаміў сабраўшымся аб гіганцкай рабоце, якая выканана калектывам Метрабуда ў дні Айчыннай вайны і ў тым ліку на будаўніцтве трэцяй чаргі метрапалітэна.

З вялікім натхненнем удзельнікі схода паслалі прывітанне таварышу Сталіну.

Яшчэ адзін мартэн на Урале

На Сероўскім металургічным заводзе здадзены ў эксплаатацыю новы мартэн. Выпрабаванне печы паказала высокія якасці будаўніча-мантажных работ, выкананых трэстам «Сероўстальбуд». Новы мартэн выдаў першыя плаўкі высокаякаснай сталі.

Будаўніцтва абваднялньага канала ў Арменіі

У Лерыйскіх горах заканчваецца будаўніцтва вялікага абваднялньага канала працягам у 48 кілометраў, які дасць ваду 4.000 гектарам зямлі.

Канал будуюць калгаснікі Сцяпанаванскага, Калінінскага і Алавердскага раёнаў. За кароткі тэрмін выбрана 180.000 кубаметраў зямлі і больш 135.000 кубаметраў скальных парод.

Дастойная сустрэча гадавіны Чырвонай Арміі

«Скончым двухмесячны план датэрмінова—да 23 лютага!»—пад такім лозунгам пашыраецца спаборніцтва на прадпрыемствах Урала. Ініцыятарамі гэтага спаборніцтва выступілі стаханаўцы Ніжняга Тагіла.

Большасць прадпрыемстваў Ніжняга Тагіла перавыканала студзеньскі план і зараз набірае яшчэ больш высокія тэмпы.

Цэх пабудаваны сваімі сіламі

Калектыў астраханскага рыбакамбіната сваімі сіламі на працягу 6 тыдняў пабудаваў кансервавы цэх. Асноўныя матэрыялы знаходзіліся на месцы. Цэх ужо здан у эксплаатацыю. Студзеньская праграма выканана да 25 студзеня. Фронту дана 75 тысяч банак высокаякасных кансерваў.

МАГІСТРАЛЬ АДНАЎЛЯЕЦЦА

За годы сталінскіх пяцігодак Беларуская чыгунка з года ў год, з месяца ў месяц ішла ўгору. Як важная магістраль, яна была пераўзброена на базе перадавой тэхнікі. Беларускі народ пад кіраўніцтвам ЦК КП(б)Б аказваў вялікую дапамогу чыгуначнікам і па праву ганарыўся іх поспехамі.

Ды нельга было не ганарыцца! Узяць да прыкладу хоць-бы Гомельскі вузел. Ён меў поўаўтаматычную блакіроўку, электрычную цэнтралізацыю стрэлак і сігналаў з падвойным сілаваннем, добра развітую паравозную, вагонную і станцыйную гаспадарку, сістэму водазабеспячэння і г. д.

За перыяд часовага гаспадарання і асабліва пры адступленні пад магутнымі ўдарамі Чырвонай Арміі нямецка-фашысцкія злачынцы дашчэнту абрабавалі і знішчылі чыгуначную гаспадарку.

Варварскія разбурэнні, зробленыя нямецкімі захопнікамі, не зламалі духу беларускага народа і яго арміі чыгуначнікаў. Натхнёныя геранчнай барацьбой Чырвонай Арміі і ўсяго савецкага народа, беларускія чыгуначнікі, разам з ваенна-аднаўленчымі арганізацыямі, пад кіраўніцтвам ЦК КП(б) Беларусі ўзяліся за аднаўленне прыфрантавой магістралі.

Перад партыйнымі, савецкімі арганізацыямі і чыгуначнікамі Беларусі паўсталі адказныя задачы—поўнае задавальненне запатрабаванняў фронта. За выкананне гэтых пачэсных задач актыўна ўзяліся Магілёўскі, Гомельскі і Палескі абкомы КП(б)Б. Яны ў дапамогу ваенна-аднаўленчым арганізацыям НКШЗ мабілізавалі неабходную колькасць мясцовага насельніцтва і чыгуначнікаў, якія вярнуліся з партызанскіх атрадаў. У выніку за кароткі перыяд было адноўлена больш 500 кіламетраў галоўных і станцыйных шляхоў, стрэлачных пераводаў і больш 200 мастоў. Паязды з грузамі для фронта пайшлі ўслед за часцямі Чырвонай Арміі.

Перамагаючы велізарныя цяжкасці, калектыў Беларускай чыгункі, пры дапамозе партыйных і савецкіх органаў, сваімі сіламі аднаўляе разбураную гаспадарку. Так, сіламі гаспадарчых адзінак чыгункі адноўлена 795 кіламетраў галоўных і станцыйных шляхоў, зроблена больш 400 стрэлачных пераводаў, пабудавана вялікая колькасць мастоў, пунктаў водазабеспячэння і тэхнічнага агляду вагонаў, адна электрастанцыя, 87 станцый і раз'ездаў. На двух вялікіх вузлах і радзе станцый адноўлена мясцовая сувязь і на чатырох участках — загарадная тэлефонная і тэлеграфная сувязь.

Апрача ўсяго гэтага адбудавана 69 жылых дамоў агульнай плошчай 4.400 квадратных метраў, вялікая колькасць шляхавых будак, жылых поўказармаў і казармаў для рабочых, 8 лазняў. Уноў пабудавана 6 лазняў, арганізавана 10 сталовых, 15 магазінаў і ларкоў, 4 хлебапякарні і рад іншых вытворчых і бытавых прадпрыемстваў.

Для работ патрэбна было мець рапей за ўсё шпалы, рэйкі, кастылі, накладкі і другія будаўнічыя матэрыялы. Але-ж гэтага нічога не было, трэба было шукаць на месцы. Але цяжкасці не спалохалі савецкіх людзей. Дзякуючы арганізуючай ролі партыйных органаў і адказных кіраўнікоў гаспадарчых адзінак дарогі, дзякуючы авангарднай ролі комуністаў, якія праяўлялі ініцыятыву і вынаходства — цяжкасці на хаду перамагаліся.

Касцюковіцкі РК КП(б)Б (сакратар тав. Сырамятнікаў) арганізаваў на адноўленым райпромкамбінаце выраб шпал. Абкомы КП(б)Б і аблвыканкомы арганізавалі дастаўку будаўнічых матэрыялаў, лесу і мабілізавалі ў дапамогу рабочую сілу.

Спецыялісты-чыгуначнікі арганізавалі на месцы выраб інструментаў і рэстаўрацыю падарваных рэек, умацаванняў і стрэлачных пераводаў. Шырока выкарыстоўваліся матэрыялы верхняй будовы шляху, а таксама ўзарваныя рэйкі рознай велічыні. Яны злучаліся накладкамі і станавіліся прыгоднымі для эксплаатацыі. Гэтак-жа аднаўляліся штучныя збудаванні, сродкі водазабеспячэння, сувязі. Машыніст, член КП(б)Б тав. Шведчанка арганізаваў з адыходаў выраб дэталяў для сістэмы водазабеспячэння, начальнікі станцый тт. Галіновіч і Забранскі хуткімі тэмпамі арганізавалі аднаўленне станцыйных шляхоў і пасажырскіх вакзалаў.

Поспех работ першай чаргі шмат у чым быў забяспечаны тым, што асноўныя кадры чыгуначнікаў — машыністы, кандуктары, слесары авалодалі будаўнічымі прафесіямі: цесляроў, кровельшчыкаў і г. д. Узоры працы паказалі тт. Данцоў, Кавалёў, Ермачэнка і многія іншыя.

Пад кіраўніцтвам партыйных арганізацый на будаўнічых працах шырока разгарнулася соцыялістычнае спаборніцтва. Комуністы і перадавыя рабочыя значна павялічылі прадукцыйнасць, перавыконваючы нормы. Так, каваль Мурга дае дзве нормы, цесляр Усацікаў—паўтары, бляшанік Славінскі выконвае норму на 170 процантаў.

Адраджэнне магістралі праходзіць у надзвычай цяжкай, складанай абстаноўцы. Побач з аднаўленнем шляху чыгуначнікам прыходзіцца выконваць вялікую працу па забеспячэнню ўсё ўзрастаючых важнейшых перавозак— для фронта і народнай гаспадаркі вызваленых ад ворага раёнаў.

Паток грузаў з кожным днём будзе павялічвацца. Таму баявая задача чыгуначнікаў—правільна арганізаваць рух і прапусціць максімальную колькасць паяздоў, не пакладаючы рук працаваць над павелічэннем прапускной здольнасці.

Яшчэ многа трэба зрабіць у вызваленых ад ворага раёнах і на ўчастках чыгункі, і яшчэ больш прадстаіць зрабіць у раёнах і на ўчастках чыгункі, якія ў недалёкім будучым будуць вызвалены ад ворага.

Можна з упэўненасцю сказаць, што беларускія чыгуначнікі, натхнёныя гістарычнымі ўказаннямі правадыра народаў таварыша Сталіна, з чэсцю выканаюць пастаўленыя перад імі задачы.

М. САРЫЧАЎ,
загадчык транспартнага аддзела ЦК КП(б)Б.

КАЛГАСНІКІ ДРУЖНА РЫХТУЮЦЦА ДА ВЯСНЫ

Нямецкія акупанты два з паловай гады разбойнічалі на часова акупіраванай зямлі Віцебскай вобласці. Яны гналі нашых людзей на катаргу ў Нямеччыну, забіралі ў насельніцтва жывёлу, хлеб, вопратку. Бралі ўсё, што трапляла пад руку. Усё, што можна было вывезці, цягнулі ў сваё бандыцкае логава.

Пры савецкай уладзе палі віцебскіх калгасаў шумелі ўраджаем. Пры немцах палі адзічэлі, параслі пустазеллем. Фашысцкія варвары разбурылі калгасы, знішчылі сельскагаспадарчую тэхніку.

Значная частка яравога збожжа і кармоў спалена немцамі пры адступленні. Адступаючы з Суражскага раёна, гітлераўцы мініравалі хлеб, сельскагаспадарчыя машыны, зямлянкі.

Немцы забралі, вынішчылі жывёлу. З 10.364 кароў, якія да вайны знаходзіліся ў асабістым карыстанні калгаснікаў, засталося толькі 2.000. Дробная жывёла і хатняя птушка вынішчаны цалкам.

Зараз ва ўсіх калгасах вызваленых раёнаў Віцебскай вобласці аднаўляецца разбураная нямецкімі фашыстамі гаспадарка. Адноўлены калгасы. Праводзіцца рамонт і пабудова жылых дамоў, грамадскіх будынкаў, рамантуецца сельскагаспадарчы інвентар і праводзіцца засыпка насення зернавых культур і бульбы. У вызваленых ад немцаў раёнах ідзе падрыхтоўка будаўнічых матэрыялаў.

У шасці адноўленых МТС камплектуюцца кадры трактарыстаў, кавалёў і іншых кваліфікаваных работнікаў, якія збіраюць і рамантуюць сельскагаспадарчы інвентар, машыны. Пры кожнай МТС арганізаваны трохмесячныя курсы трактарыстаў, якія падрыхтуюць па 35—40 спецыялістаў.

Многа цяжкасцяў сустракаецца на шляху. Але савецкія людзі не палохаюцца, яны ліквідуюць праклятую спадчыну нямецкіх акупантаў. Працоўныя вызваленых раёнаў працуюць з небывалым энтузіязмам.

М. КАЛІНА.

Дапамога сем'ям франтавікоў

Комсамольцы і моладзь вызваленых раёнаў Магілёўскай вобласці акружаюць вялікімі клопатамі і ўвагай сем'і франтавікоў і партызан.

Комсамольская брыгада Марыі Селядцовай па-праву лічыцца лепшай у калгасе «Чырвоны шлях», Хоцімскага раёна. Яна не толькі добра рыхтуецца да веснавой сяўбы, але і вядзе вялікую работу па дапамозе сем'ям, якія пацярпелі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. Не так даўно брыгада Марыі Селядцовай арганізавала вывазку лесу на пабудову дома Кавалёвай Марыі, муж якой загінуў у барацьбе за радзіму.

Тавары шырокага спажывання

У вызваленых раёнах Магілёўскай вобласці арганізавана 9 промкамбінатаў і рад арцеляў промкааперацыі. За кароткі тэрмін калектыў Чэрыкаўскага промкамбіната адбудаваў разбураны немцамі лесазавод, 6 вадзяных млыноў, адкрыў шавецкую і кравецкую майстэрні. Адноўлены цагельны завод вырабіў 30 тысяч штук цэглы і 5 тон вапны.

Касцюковіцкі промкамбінат вырабіў для патрэб насельніцтва 260 тапчаноў, 114 саней, 165 калёс. Ганчарная арцель выпусціла пасуды агульнай ёмкасцю ў 150 гекталітраў. Кавальска-слясарны цэх вырабіў на 15.000 рублёў балтоў, цвікоў, ручак да дзвярэй, вёдраў і іншых тавараў шырокага спажывання.

НЕ ШКАДУЮЦЬ ХЛОПЦЫ ПОРАХУ

АДВАЖНЫЯ

Разведчыкі Мікола Л., Косця С., Грыша Д., Іван А. з партызанскага атрада, які дзейнічае на Полаччыне, стаялі на ўзлессі. Яны наглядалі за вёскай, якая была недалёка ад іх.

У бліжэйшай хаце рыпнулі дзверы і з-за вугла вылезлі два фрыцы. Крыху пастаялі, азірнуліся і зноў схаваліся ў хаце.

— Хлопцы, — звярнуўся да таварышаў Грыша,—давайце наладзім паляванне на фрыцаў.

Хлопцы згадзіліся. Выйшлі з лесу і асцярожна папаўзлі раўчаком да хаты. Трое з іх прабраліся ў сенцы, а чацверты застаўся наглядаць. Грыша рвануў дзверы: ля стала сядзелі тры нямецкія афіцэры і адзін салдат.

— Хендэ хох!—і*дулы партызанскіх аўтаматаў нацэліліся ў фрыцаў. Тыя спачатку разгубіліся, аднак хутка схапіліся за зброю. Разведчыкі адкрылі агонь. Два фрыцы адразу-ж былі забіты, а двум удалося схавацца за печ, адтуль яны пачалі адстрэльвацца. Разведчык, які застаўся наглядаць, падпоўз да акна і доўгай чаргою з аўтамата прымусіў іх замоўкнуць.

Аднаму фрыцу нейкім чынам удалося выбрацца з хаты. Мікола накінуўся на яго. Завязалася барацьба. На дапамогу падаспеў Косця і ўдарам прыклада прыкончыў нямецкага гада.

У выніку гэтага дзёрзкага нападу былі знішчаны тры нямецкія афіцэры і адзін салдат. Разведчыкі страт не мелі.

СЁМЫ ЭШАЛОН

Сонца садзілася за лесам, калі група падрыўнікаў начале з таварышам М. мінула апошнюю вёску партызанскай зоны. Наперадзе ляжала чыгунка.

Ахова на чыгунцы была моцная, подступы — небяспечныя. Камандзір рашыў адцягнуць увагу ворага ад намечанага месца. Ён загадаў партызану К. падыйсці да нямецкага ахоўнага гарнізона, які размяшчаўся ля чыгункі, і выбухам гранаты выклікаць трывогу.

Неўзабаве грымнуў выбух, а за ім—лямант фрыцаў. Гэта адважны падрыўнік падпоўз да самага гарнізона і падарваў гранатай нямецкага вартавога. Праз хвіліну немчура адкрыла стральбу. Гэта і чакалі падрыўнікі. У метрах 600 ад гарнізона яны спакойна замініравалі чыгунку.

Раніцой на партызанскай міне падарваўся варожы эшалон. На месцы ўзрыва валяліся груды жалеза і трупаў нямецкіх салдат. Гэта быў сёмы па ліку варожы эшалон, скінуты пад адкос групай падрыўнікоў таварыша М.

З ЗАСАДЫ

Кулямётчык Філіп М. і яго баявыя таварышы з Н-скай партызанскай брыгады, якая дзейнічае на Віцебшчыне, залеглі ў засадзе. Партызаны добра замаскіраваліся.

Праходзілі гадзіны. Хлопцы цярпліва чакалі. Нарэшце з-за гары вылезла першая варожая аўтамашына, за ёй—другая, трэцяя. Філіп адцягнуў рукаятку кулямёта, падрыхтаваўся да стральбы.

Машыны хутка набліжаліся. Вось яны ўжо ў ста метрах ад засады. Кулямёт маўчаў.

— Няўжо адмовіў,—устрывожыліся партызаны.

Адлегласць скарацілася напалову. Яшчэ момант і машына параўнялася з засадай. Філіп націснуў спуск і ўсю сілу агню накіраваў у лоб першай машыны. Машына спынілася.

Адважныя партызаны кінуліся да машын. Ва ўпор яны расстрэльвалі збянтэжаных фрыцаў. Толькі нямногім з іх удалося выратавацца.

Кулямётчык Філіп удзельнічаў у многіх баях. Не было такога выпадку, каб ён разгубіўся перад тварам ворага. Вытрымапасць, стойкасць і бясстрашша ў баю— вось яго баявыя якасці.

На сваім баявым рахунку бясстрашны народны мсціўца Філіп мае каля чатырох дзесяткаў знішчаных ім нямецка-фашысцкіх галаварэзаў.

АДЗІН СУПРОЦЬ СОТНІ

Чыгунка была замініравана. Падрыўнікі адыходзілі, а кулямётчык Васіль К. усё яшчэ ляжаў ля адкоса і напружана ўглядаўся ў цемру. Ён прыкрываў адыход сваіх таварышоў.

Падазроны шорах. Васіль насцеражыўся, шчыльна прыпаў да зямлі і чакаў. Шорах узмацніўся —проста на кулямётчыка з вінтоўкамі наперавес ішлі нямецкія салдаты. Кароткая чарга і першы фрыц, як скошаны, упаў на зямлю. Затым кулямёт загаварыў на ўвесь дыск.

Немцы адкрылі ўраганны агонь. Васіль адбіваўся, хоць на яго насядала каля сотні гітлераўцаў.

Нарэшце Васіль рашыў адыйсці. Але... другая засада сустрэла яго агнём. Бясстрашны кулямётчык і з ёю ўступіў у бой. Ён выпусціў два дыскі. Многа фашыстаў упала забітымі. Васіль зноў змяніў пазіцыю. На гэты раз яго кулямёт працаваў ужо ў тыле варожай засады.

Немцы збянтэжыліся. У іх стварылася ўражанне, што партызаны акружаюць іх, і яны адыйшлі.

Так Васіль К. адзін перамог у гэтым няроўным паядынку. Са свайго кулямёта ён знішчыў у гэтым баю 18 і параніў 10 нямецкіх салдат.

Партызан Пятрусь К.
Віцебская вобласць.

На здымках: 1. Рэдкалегія насценгазеты калгаса «Праўда» рыхтуе чарговы нумар. **Злева направа:** І. Новікаў, В. Новікава і В. Булыгін. 2. Калгаснікі Ф. Копкін і Ф. Макараў будуюць хату.

Фото І. Дыніна.

У КАЛГАСЕ „ПРАЎДА“

Да вайны гэта быў адзін з буйнейшых у рэспубліцы калгас. Ён меў жывёлагадоўчыя фермы: малочна-таварную, свінагадоўчую, аўцагадоўчую, птушкагадоўчую. Было 2.000 гектараў пахаці, і калгаснікі штогод знімалі высокія ўраджаі азімых і яравых. Дамы і гаспадарчыя пабудовы калгаса танулі ў зелені велізарнага, у 170 гектараў, саду. У калгасе былі тры школы, больніца. У кожным доме гарэла электрычнасць, іграла радыё. Скотныя двары, канюшні, свірны таксама асвятляліся электрычнасцю. Усе 16 паляводчых брыгад калгаса былі тэлефанізаваны. У калгасным кінотэатры дэманстраваліся лепшыя совецкія фільмы.

У поўным дастатку жылі калгаснікі. На свае працадні яны атрымлівалі многа збожжа, бульбы, грошай, а таксама іншыя прадукты калгаснай вытворчасці. З дробных уласнікаў сяляне ператварыліся ў гаспадароў буйнай соцыялістычнай гаспадаркі. Калектыўная праца прынесла ім заможнае і культурнае жыццё.

Напала на нашу Радзіму нямецкае звяр'ё. Прыпаўзла фашысцкая гадзіна і ў калгас «Праўда». Акупанты спалілі 205 сялянскіх двароў і грамадскія пабудовы калгаса, знішчылі жывёлу, кармы; вывезлі ў Германію 75 рамачных вулляў з калгаснай пасекі; пагналі на катаргу калгасную моладзь. Усімі мерамі гітлераўцы імкнуліся вытруціць у людзей думку аб калгасе «Праўда». Але не змаглі гітлераўцы задушыць веру калгаснікаў у нашу перамогу, у поспех калектыўнай працы.

Вярнулася Чырвоная Армія, а разам з ёю вярнулася свабоднае жыццё. Калгаснікі дружна ўзяліся за аднаўленне разбуранай ворагам гаспадаркі.

Яшчэ цёмна, а ў калгасе пачынаецца рабочы дзень. Кожны спяшаецца да сваёй справы. Лесарубы ідуць у лес. Да свірнаў едуць падводы—прывезлі зерне на насенне. У калгаснай кузні чутны ўдары молата. Шумлівым патокам бягуць у школу дзеці. Усюды жыццё, усюды кіпіць работа.

Калгас рыхтуецца да веснавой сяўбы. Яна павінна быць гарачай і плённай. У калгасе засеяна 428 гектараў жыта. Вясной трэба засеяць 185 гектараў пшаніцы, 190 гектараў ячменю, 200 гектараў аўса, 230 гектараў бульбы, многа ільну, грэчкі, вікі, канапель. Галоўнае цяпер—як мага лепш падрыхтавацца да сяўбы. Увагу калгаснікі аддаюць засыпцы насенных фондаў. У свой час зерне было схавана ад немцаў. Насенны ячмень і авёс засыпаны поўнасцю. Хутка будзе скончана засыпка астатніх культур. Падрыхтавана насенная бульба.

Калгасныя кавалі Міхаіл Сцепанцоў і Парфен Кускоў аднавілі кузню, сабралі патрэбныя інструменты і рамантуюць інвентар. У калгасе ёсць 166 калёс, 199 плугоў, 169 барон. Усё гэта павінна быць у поўнай спраўнасці. І безумоўна будзе.

У калгасе — 281 конь. Яны размешчаны ў трох канюшнях. Нядаўна гэта былі поўразбураныя брудныя памяшканні—вынік нямецкага гаспадарання. Цяпер тут—прасторныя, чыстыя, добра ацепленыя канюшні. Адчуваюцца клопаты аб коні.

— Конь у гаспадарцы вялікая сіла,—гаворыць лепшы конюх калгаса Васіль Тумараў,—яго трэба любіць і ўважліва даглядаць. Прыдзе вясна, будуць добрыя коні—сяўба пройдзе добра. Без спраўнага каня ў гаспадарцы нельга.

Конюхі спаборнічаюць паміж сабой. Тумараў спаборнічае з Іванам Волкавым. Кожны з іх імкнецца лепш дагледзець сваіх коней: у тэрмін накарміць, напаіць, утрымліваць у цеплыні і чыстаце.

Совецкая ўлада адпусціла бясплатна лес для будаўніцтва ў калгасе 40 дамоў. Штодзённа на загатоўцы лесу працуюць 90 калгаснікаў. Там-жа, у лесе, рубяцца дамы, якія потым будуць перавезены ў калгасны пасёлак. Працай кіруе вопытны цясляр Сяргей Антошчанка. Яго завуць «калгасным інжынерам». Гэта ён калісь будаваў калгасную школу, прасторныя канюшні, свінарнікі, свірны. Добра працуюць цесляры Іван Абразічка, Якаў Зык, Іван Цітоў. На агульным сходзе калгаснікі пастанавілі: у першыя новыя дамы пасяліць сем'і чырвонаармейцаў і партызан.

Усе дзеці школьнага ўзросту вучацца. Як і да вайны, у калгасе працуюць тры школы. У сярэдняй школе створан гурток мастацкай самадзейнасці.

Вялікую дапамогу аказваюць калгаснікі Чырвонай Арміі. У фонд абароны яны здалі тысячы пудоў хлеба, бульбы і мяса. Сыны, мужы, бацькі калгаснікаў абараняюць совецкую радзіму. У калгасніцы Мар'і Новікавай чатыры сыны на фронце, усе яны афіцэры Чырвонай Арміі. Сярод калгаснікаў—цяпер воінаў Чырвонай Арміі многа ордэнаносцаў. Чатырма ордэнамі ўзнагароджан Барыс Тумараў, ордэн Чырвонай Звязды мае танкіст Пётр Новікаў. Нядаўна ў калгас прыслаў пісьмо знатны марак Герой Совецкага Саюза Канстанцін Тумараў.

У калгасе засталіся старыя, жанчыны і падлеткі. Моладзь—на фронце. Але старыя кажуць:

— Нічога, час цяпер вясны, справімся і без іх. Няхай хутчэй гітлераўцаў дабіваюць і вызваляюць нашу зямлю ад гэтай нечысці.

В. ДАНІЛЕВІЧ.

Мсціслаўскі раён,
Магілёўская вобласць.

Добра даглядае калгасных коней Якаў Ільіч Аблочын.
На здымку: тав. Аблочын чысціць каня.

Фото І. Дыніна.

ЭЛЕКТРЫЧНАСЦЬ ПОЙДЗЕ ПА ПРАВАДАХ...

Разбураючы наш горад, немцы з асаблівай ярасцю знішчалі яго сэрца—электрастанцыю, якая давала энергію прадпрыемствам, установам, калгасам, саўгасам, рабочым і калгаснікам.

Зараз электрастанцыі па сутнасці няма. Ад яе засталіся рэшткі. Аднак энергія калектыва станцыі жывая, яна кіпіць у плённай, творчай працы па аднаўленню гэтага важнага аб'екта. Хутка зноў электрычнасць пойдзе па правадах ва ўсіх напрамках.

Калектыў электрастанцыі з першага-ж дня вызвалення горада ад нямецкай погані ўсю сваю энергію і энтузіязм накіраваў на аднаўленне разбуранага прадпрыемства. Пачалася ачыстка цэхаў. З-пад руін выцягвалася каштоўнае абсталяванне і матэрыялы.

За два месяцы вольнай працы калектыў станцыі правёў вялікую работу. Зараз асноўныя цэхі падрыхтаваны ўжо да мантажных работ. Убрана звыш трох тысяч кубічных метраў шчэбня, больш 100 тон метала, адноўлена 10 кілометраў высокавольтных ліній і столькі-ж нізкавольтных. Падрыхтаваны неабходны для мантажу інструмент, змантыравана асвятленне цэхаў, падрыхтаваны да ўстаноўкі матары і размеркавальныя шчыты. За гэты невялікі адрэзак часу сабрана вялікая колькасць правадоў, ізалятараў і рознай апаратуры.

Стаханаўцы сваім энтузіязмам вядуць за сабой увесь калектыў. Да ліку такіх варта аднесці тав. Пятрова — начальніка механічнай майстэрні, які цяпер змяніў партызанскі аўтамат на малаток і зубіла, тав. Лук'яненку—каваля, які выпусціў ужо вялікую партыю неабходнага інструменту. Выключную ініцыятыву праявіў старэйшы качагар тав. Шылаў па расчыстцы кацельнага цэха. Узоры соцыялістычных адносін да працы паказваюць таксама рабочыя тт. Бобер, Саўчук, Давыдзенка.

Перад калектывам стаяць вялікія і складаныя задачы, ажыццяўленне якіх звязана з цяжкасцямі. Для таго, каб іх перамагчы і даць гораду энергію, неабходна, каб увесь наш калектыў працаваў па-стаханаўску, не шкадуючы сіл, удасканальваў сваю работу, узмацняў тэмпы яе, праяўляў самаадданасць і творчую кемлівасць.

А. АНІСІМАЎ,
галоўны інжынер электрастанцыі.

Прывядзем у парадак лясную гаспадарку

Нямецкія вырадкі, часова гаспадарачы на тэрыторыі Беларусі, нанеслі вялікую шкоду нашай лясной гаспадарцы—яны па-драпежніцку высякалі наш лес, завальвалі яго, падпальвалі. Мелі месца выпадкі, калі плошчы, ахопленыя пажарам, дасягалі 30.000 гектараў (Нараўлянскі і Хойніцкі лесгасы). Лясныя масівы ў большасці сваёй знаходзіліся ў антысанітарным становішчы, што прыводзіла да размнажэння лясных шкоднікаў і з'яўлення ў вялікіх памерах сухастою.

Пагэтаму зараз першачарговай задачай з'яўляецца—культывіраванне вырубаў і прывядзенне лесу ў належнае санітарнае становішча. Неабходна таксама распрацаваць увесь паваленыя лес, убраць сухастой і свежа-заражоныя дрэвы, узорна правесці водпуск лесу для будаўніцтва фабрык, заводаў і мясцоваму насельніцтву.

Трэба берагчы лес ад варожых запальваючых бомбаў. Тэхніка тушэння запальваючых бомбаў у лясных умовах вельмі простая. Калі бомба папала на глебавы пакроў, адыходы ад лесараспрацовак, або на штабелі лесаматэрыялаў, яна тушыцца зямлёю. Асноўнай умовай паспяховай барацьбы з пажарам з'яўляецца хуткасць дзеянняў, рашучасць і смеласць.

Неабходна пільна берагчы лес—наша народнае багацце.

КАЛЕСНІКАЎ,
упаўнаважаны Галоўлесааховы пры СНК СССР па Беларускай ССР.

АБЛАСНАЯ НАРАДА ПА ПРАПАГАНДЗЕ

На-днях у Крычаве адбылася нарада загадчыкаў аддзеламі прапаганды і агітацыі РК КП(б)Б і рэдактараў газет вызваленых раёнаў Магілёўскай вобласці.

Даклад аб становішчы агітацыі і прапаганды па вобласці зрабіў намеснік загадчыка аддзела прапаганды абкома КП(б)Б тав. Пяроўскі. Ён падрабязна расказаў прысутнічаўшым аб агітацыйна-масавай рабоце ў раёнах і аб задачах па палепшанню яе.

Тав. Мазоўка (загадчык аддзела прапаганды і агітацыі Дрыбінскага РК КП(б)Б) расказаў аб вопыце агітацыйнай работы ў раёне.

— Наш раён,—гаворыць тав. Мазоўка,—толькі часткова вызвален ад нямецкіх захопнікаў. Нам прыходзіцца працаваць непасрэдна каля лініі фронта, пад частымі абстрэламі варожай артылерыі. Але агітатары смела нясуць большэвіцкае слова праўды ў калгасныя масы. Працоўныя з выключным захапленнем слухаюць гутаркі аб падзеях на франтах Айчыннай вайны, аб самаадданай рабоце працоўных совецкага тыла. Усю агітацыйную работу яны звязваюць з гаспадарчымі задачамі калгасаў у правядзенні вясенняй сяўбы гэтага года.

Даклад аб задачах раённага друку ў аднаўленні разбуранай гаспадаркі зрабіў адказны рэдактар абласной газеты тав. Астапенка.

На нарадзе выступіў сакратар Магілёўскага абкома КП(б)Б па прапагандзе тав. Баяноўскі.

Таварыш Баяноўскі гаварыў аб чарговых задачах аддзелаў прапаганды райкомаў партыі і рэдакцый газет у палітычным выхаванні працоўных мас калгаснай вёскі.

В. ЧУМАКОЎ.

ЗВЕРСТВЫ ГІТЛЕРАЎЦАЎ У РУДЗЕНСКІМ РАЁНЕ

ТАК БЫЛО

Поўнакроўнае, шчаслівае жыццё было ў раённым цэнтры Рудзенск да прыходу немцаў. Бальшэвіцкая партыя і совецкая ўлада клапаціліся аб дабрабыце народа. Пры совецкай уладзе ў Рудзенску былі пабудаваны новыя жыллёвыя дамы, двухпавярховая сярэдняя школа, дом соцыялістычнай культуры, бальніца, кінотэатр, друкарня. Былі адкрыты магазіны, багатыя рознымі таварамі і прадуктамі харчавання. У кожнай хаце гарэла лямпачка Ільіча. Па вечарах моладзь гуляла ў клапатліва вырашчаных скверах.

Сэрца поўнілася радасцю за свой раён, за сваю Радзіму. Радасцю за тое, што ты, просты чалавек,—гаспадар сваёй вялікай краіны. Сам кіруеш сваім лёсам, сваёй дзяржавай.

КАЛІ ПРЫШЛІ ЛЮДАЕДЫ...

На нашу шчаслівую зямлю ўварваліся фашысцкія крывапіўцы. Рудзенск ператвораны ў засценак. У будынках школ, дамоў соцкультуры—камеры смерці і катаванняў. На тэлефонных і тэлеграфных слупах — шыбеніцы. Крывёю нявінных заліты вуліцы і тратуары. Сонца не свеціць, як раней. Чалавек перастаў быць гаспадаром. Яго гоняць нямецкія каты. Гоняць на смерць, да так званых варшаўскіх ям. Раней людзі не прыкмячалі гэтых ям. Цяпер ім далі назву могілак нявінных.

Тысячы забітых і закатаваных гестапаўцамі совецкіх людзей—жанчын, дзяцей, старых ляжаць у гэтых ямах. Скорчаныя ў прадсмяротнай агоніі тырчаць з-пад зямлі худыя рукі. Калі глядзіш на іх—камянее сэрца і самі сціскаюцца рукі. Чалавек, які хоць раз гляне на гэтыя ямы, не будзе мець супакою, не выпусціць з сваіх рук зброі да таго часу, пакуль хоць адзін немец будзе поўзаць па нашай зямлі.

КРОЎ І ПАПЯЛІШЧЫ

Зарава ўзнімаецца над воблакі. Гараць вёскі... Прыстань, Пярэжыр, Рыбцы, Зазер'е, Арэхаўка, Маліпаўка, Русанавічы, Таўкачэвічы, Валасач, Новаполле... Тут лютуюць немцы. Вораг спраўляе свой крывавы баль. Ракою льецца кроў нявінных совецкіх людзей. Больш 350 чалавек закатаваны і забіты ў вёсцы Прыстань, 180 чалавек—у вёсцы Рыбцы, сотні і тысячы ў другіх населёных пунктах.

У вёсцы Пярэжыр немцы забілі старэнькую Прузыну Савіч, 50-гадовага Міхаіла Гардзіенку, цяжарную Хрысціну Крывашчокую, Варвару Крывашчокую, яе 12-гадовага хлопчыка і 3-гадовую дзяўчынку, а трупы іх кінулі ў агонь.

У вёсцы Маліпаўка нямецкія варвары спалілі не толькі хаты і нежылыя будынкі, але ўзарвалі ўсе склепы. Сялян вёскі Забалоцце выгналі з уласных хат, адабралі ў іх хлеб і вопратку і пагналі на катаргу ў Германію. 90-гадовы Давыд Рудовіч не мог ісці. Немец застрэліў яго. У вёсцы Валасач немцы сагналі сялян у хаты і жывых спалілі ў агні. Больш 5.000 жыхароў Рудзенскага раёна загінула ад рук нямецкіх душагубаў.

ДА ПОМСТЫ!

Ні дзікія зверствы, ні шыбеніцы і расстрэлы не зламалі непакорнага духу совецкіх людзей. Бязлітаснай партызанскай вайной адказваюць беларусы на зверствы акупантаў. Кожны шлях і сцежка стала магілай для немцаў.

— Кроў за кроў!—такі дэвіз народных мсціўцаў.

Ідзе, набліжаецца дзень адплаты акупантам. У цемры ночы мы бачым на ўсходзе зарніцы, чуем гул канапады вялікіх баёў. Ідзе вызваленне. Суровай і бязлітаснай будзе адплата нямецкім захопнікам.

Міхась С.

МІНСКАЯ ВОБЛАСЦЬ.

Міхась МАШАРА.

ЛІСТ

Ляці, мой лісточак, прасторам,
На захад ляці і ляці,
Дзе гаснуць ў пажарышчах зоры
І дым чорнай хмарай вісіць.
Там мілы стаіць у дазоры,
І бой за Радзіму кіпіць.

Што сонца усходзіць над краем
І ноч не пагасіць зару,
Што веру, люблю і чакаю,
Лісток, перадай ты яму.

Хто б'ецца за шчасце Радзімы,
Таго нават смерць не кране.
Хай ведае сокал любімы,
Калі у атаку ідзе,
Што разам да бою ляцім мы,
Што поплеч і я ў барацьбе.

Хай помсціць бязлітасна катам
За слёзы, за кроў і адчай.
Героем сустрэць яго рада,—
Лісток, ты яму перадай.

Начамі бяссоннем тамлюся,
Чакаю са славай жывым.
Ляці на прастор Беларусі,
Лісток мой, і ўсё раскажы.

Хай мілы не знае трывогі
У паходзе і ў жорсткім баю,
Хай верыць, што ў час перамогі
Сустрэну у родным краю.

КАНЦЭРТ ЧЫРВОНААРМЕЙСКАЙ ПЕСНІ І ПЛЯСКІ

На-днях у Гомелі, у памяшканні чыгуначнага клуба імені Леніна, адбыўся канцэрт ансамбля чырвонаармейскай песні і пляскі Беларускага фронта. З вялікім натхненнем артысты ансамбля выканалі кантату аб Сталіне; па-майстэрску выканалі рад твораў совецкіх кампазітараў, некалькі народных песень.

З вялікім пачуццём гучэлі песні «Да пабачэння, гарады і хаты», "Песня пра Дняпро» і асабліва цёпла гучэлі народныя беларускія «Лявоніха», «Янка» і ўкраінская «Распрагайце, хлопцы, коні». Некалькі вясёлых, незабыўных хвілін прадаставілі гледачу артысты тт. Галкін і Мачлкін у ролі двух закадычных таварышоў—лазніка і повара. З вялікім поспехам былі выканаы чырвонаармейская плясавая «Барыня» і руская плясавая ў апрацоўцы заслужанага артыста БССР тав. Вірскага і артыста Стальскага.

Гомельчане цёпла сустрэлі артыстаў ансамбля і дзякавалі ім за выдатны канцэрт.

Міх. БАГДАНАЎ.

Вугаль для калгасных кузняў

Краснапольскі смалакураны завод быў знішчаны нямецкімі падпальшчыкамі. За месяц упартай работы пасля выгнання акупантаў рабочы калектыў аднавіў свой завод. Качагары тт. Асмалоўскі, Буйда, механік Сташынскі і іншыя адрамантавалі катлы, пабудавалі навесі і іншыя памяшканні, арганізавалі падвоз карчоў і дроў. Цяпер завод працуе з поўнай нагрузкай. За два месяцы ён выпрацаваў 9,5 тоны вугалю для калгасных кузняў, а таксама выгнаў 1 тону дзёгцю.

Моладзь помсціць акупантам

Пад пакровам ночы да чыгункі падкралася група падрыўнікоў комсамольца Сяргея П. з партызанскага атрада імені Кузняцова. Ім пастаўлена задача—не дапусціць варожы эшалон да лініі фронта.

Умела дзейнічаючы, маладыя мсціўцы выканалі загад: варожы эшалон быў падарваны. У выніку крушэння разбіты паравоз, 6 вагонаў з баявой тэхнікай і адзін вагон з жывой сілай ворага. Пад абломкамі вагона загінулі 16 нямецкіх салдат, апрача таго 32 гітлераўцы паранены.

Паспяхова дзейнічаюць і дзве другія дыверсійныя маладзёжныя групы гэтага атрада. Адна з іх падарвала эшалон з боепрыпасамі, а другая—з харчаваннем ворага.

Жорсткія ўдары па камунікацыях ворага наносяць комсамольска - маладзёжныя дыверсійныя групы з партызанскага атрада імені Панамарэнка. За апошні час яны падарвалі некалькі воінскіх эшалонаў ворага, якія следвалі да лініі фронта.

Так моладзь нашага раёна помсціць нямецка-фашысцкім забойцам за гора і пакуты, якія яны прынеслі нашаму народу Так моладзь помсціць немцам за злачынствы і расстрэлы мірных жыхароў.

Цімафей П.,
сакратар Н-скага райкома комсамола.

БАРАНАВІЦКАЯ ВОБЛАСЦЬ.

Тэлефонная сувязь раёнаў

Адступаючы з раёнаў Магілёўскай вобласці, гітлераўцы поўнасцю знішчылі тэлефонную сувязь паміж раёнамі і сельсоветамі. Цяпер сувязь хутка аднаўляецца. За тры месяцы пасля выгнання немцаў адноўлена тэлефонная сувязь паміж 8 раёнамі.

У вызваленым ад нямецкіх захопнікаў Касцюковіцкім раёне. Рабочыя МТС дзейна рыхтуюцца да веснавой сяўбы.

На здымку: Рамонт трактароў. Фота І. Дыніна.

МІЖНАРОДНАЯ ІНФАРМАЦЫЯ

Выстаўка „СССР і Чэхаславакія ў вайне"

ЛОНДАН, 10 лютага. (ТАСС). Чэхаславацкае таварыства культурных і эканамічных сувязяў з СССР адкрыла ў Лондане выстаўку «СССР і Чэхаславакія ў вайне». На выстаўцы прадстаўлены матэрыялы, якія ілюструюць дзеянні чэхаславацкай воінскай часці ў СССР на совецка-германскім фронце, а таксама экспанаты, якія паказваюць развіццё совецкага мастацтва ў годы Айчыннай вайны.

Старшыня таварыства культурных і эканамічных сувязяў з СССР Пракоп Макса, адкрываючы выстаўку, падкрэсліў, што яна з'яўляецца праяўленнем мацнеючай узаемнай дружбы Совецкага Саюза і Чэхаславакіі.

Масавае бегства румынаў з акупіраваных раёнаў СССР

СТАМБУЛ, 10 лютага (ТАСС). Па вестках, якія ідуць сюды, бегства румынаў з акупіраваных совецкіх раёнаў прымае ўсё больш масавы характар. Румынскія чыноўнікі, дзяльцы і прадпрымальнікі выкарыстоўваюць усе магчымасці, каб найхутчэй пакінуць гэтыя раёны. Цяпер ужо самі афіцыйныя ўлады пачынаюць садзейнічаць гэтаму бегству... Сцвярджаюць, што «губернатар Задняпстроўя» Алексіяну перабраўся з Одэсы ў Бухарэст, і гэтыя абставіны ўзмацнілі паніку сярод яго падначаленых, якія засталіся на месцы. Румынскія грабежнікі вывозяць з акупіраваных раёнаў рознае абсталяванне і каштоўную маёмасць. Акупанты гоняць у Румынію жывёлу і вывозяць хатнюю птушку.

Баі ў Югаславіі

ЖЭНЕВА, 10 лютага (ТАСС). Як паведамляюць з Югаславіі, часці народна-вызваленчай арміі вядуць на ўсіх участках фронта баі мясцовага значэння. На працягу 20 дзён часці 2-й дывізіі народна-вызваленчай арміі змагаліся супроць гітлераўскіх і балгарскіх акупацыйных войск, атрады Педзіча і чэтнікаў Міхайловіча на ўчастку фронта ў раёне Івапец. У гэтых баях праціўнік страціў забітымі 220, параненымі 290 і палоннымі 80 чалавек. Часці народна-вызваленчай арміі захапілі многа трафеяў.

ВАЕННЫЯ ДЗЕЯННІ Ў ІТАЛІІ

ЛОНДАН, 10 лютага. (ТАСС). Галоўная стаўка войск саюзнікаў у Італіі паведамляе, што часці амерыканскай 5-й арміі працягваюць весці жорсткія баі на вуліцах горада Касіно. Праціўнік аказвае жорсткае супраціўленне.

Налёт амерыканскіх самалётаў на Браўншвейг

ЛОНДАН, 10 лютага. (ТАСС). Як афіцыйна паведамляецца, злучэнні амерыканскіх цяжкіх бамбардыроўшчыкаў атакавалі варожыя аб'екты ў важным самалётабудаўнічым цэнтры Браўншвейгу і нямецкі аэрадром у Гільзе-Рыйене (Галандыя).

У ноч на 10 лютага англійскія самалёты бамбардыравалі розныя аб'екты ў Заходняй Германіі.

Сёння раніцою амерыканская авіяцыя зрабіла налёт на Паўночную Францыю.

Дзеянні авіяцыі саюзнікаў

ЛОНДАН, 9 лютага. (ТАСС). Афіцыйна паведамляецца, што раніцою 9 лютага амерыканскія самалёты ў суправаджэнні і пад прыкрыццём англійскіх і саюзных знішчальнікаў атакавалі ваенныя аб'екты ў Паўночнай Францыі.

У ноч на 9 лютага англійскія бамбардыроўшчыкі зрабілі налёт на варожыя аб'екты ў Германіі і Францыі.

У часе зробленага раніцай 8 лютага налёта вялікіх злучэнняў амерыканскіх самалётаў «Лятаючая крэпасць» на Франкфурт было збіта 19 самалётаў праціўніка.

На працягу дня 8 лютага авіяцыя саюзнікаў атакавала аб'екты ў Паўночнай Францыі.

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ.

АДРАС РЭДАКЦЫІ: гор. Гомель, вул. Варбускага, 10.